

امیرحسین زابلی (۹۹۲۶۸۴۳)

تمرین سری ششم درس سیستم‌های کنترل خطی (گروه دوم - سیستم کنترل موقعیت گلوله و میله)

پارامترهای سیستم

m : جرم گلوله

R : شعاع گلوله

d : میزان انحراف اهرم

g : شتاب جاذبه

L : طول میله

J : ممان اینرسی گلوله

r : موقعیت گلوله نسبت به سر میله

α : زاویه میله نسبت به افق

θ : زاویه دنده

۱- معادله دینامیکی سیستم

معادله حرکت گلوله به صورت زیر است:

$$\left(\frac{J}{R^2} + m\right)\ddot{r} + mg \sin \alpha - mr\dot{\alpha}^2 = 0$$

با خطی سازی رابطه بالا حول $\alpha = 0$ (و بنابراین، استفاده از تقریب $\sin \alpha \approx \alpha$) خواهیم داشت:

$$\left(\frac{J}{R^2} + m\right)\ddot{r} = -mg\alpha$$

از طرفی، معادله زیر که با تقریب به صورت خطی درآمده نیز در سیستم صدق می کند و زاویه میله و چرخ دنده را به همدیگر ربط می دهد:

$$\alpha = \frac{d}{L}\theta$$

با جاگذاری این رابطه در رابطه پیشین خواهیم داشت:

$$\left(\frac{J}{R^2} + m\right)\ddot{r} = -mg\frac{d}{L}\theta$$

۲- نمودارهای مکان هندسی، بود و نایکویست سیستم

۲-۱- نمودار مکان هندسی

ابتدا تابع تبدیل حلقه باز داده شده را در متلب به صورت زیر پیاده سازی می کنیم:

```
zeros = [];  
poles = [0 0];  
P = zpk(zeros, poles, 0.21);
```

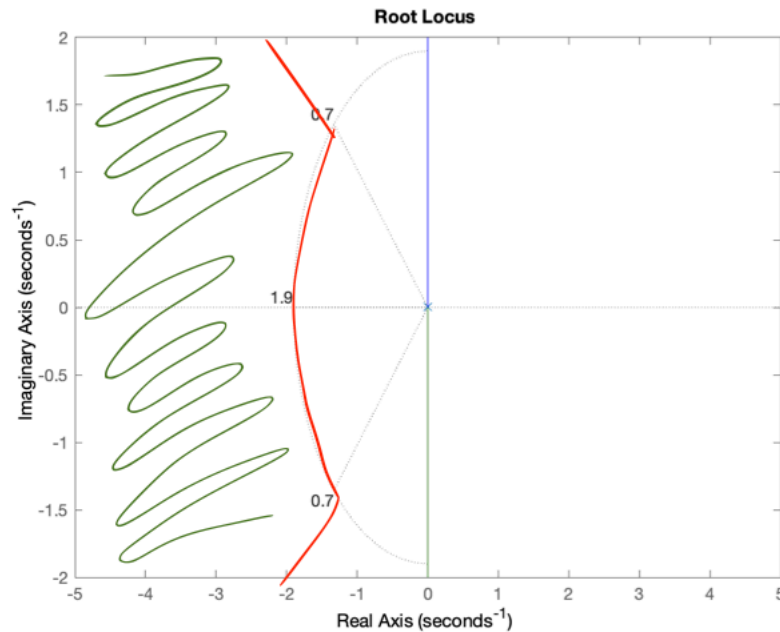
با استفاده از دستور rlocus(P) نمودار مکان هندسی را رسم می کنیم. نتیجه به صورت زیر درمی آید:

همانطور که از نمودار مشخص است، دو قطب سیستم، روی محور موهومی، از صفر به سمت بی نهایت خارج می شوند، اما مکان هندسی فعلی، در محدوده مدنظر طراحی (درون کادر قرمز در تصویر ۲-۱ که با رنگ سبز مشخص شده) قرار نمی گیرد. برای یافتن این ناحیه، محاسبات زیر را انجام می دهیم:

مطابق آنچه مطلوب طراحی است، داریم:

$$M_p = e^{\frac{-\pi\zeta}{\sqrt{1-\zeta^2}}} \leq \frac{5}{100} \Rightarrow \zeta \geq 0.7$$

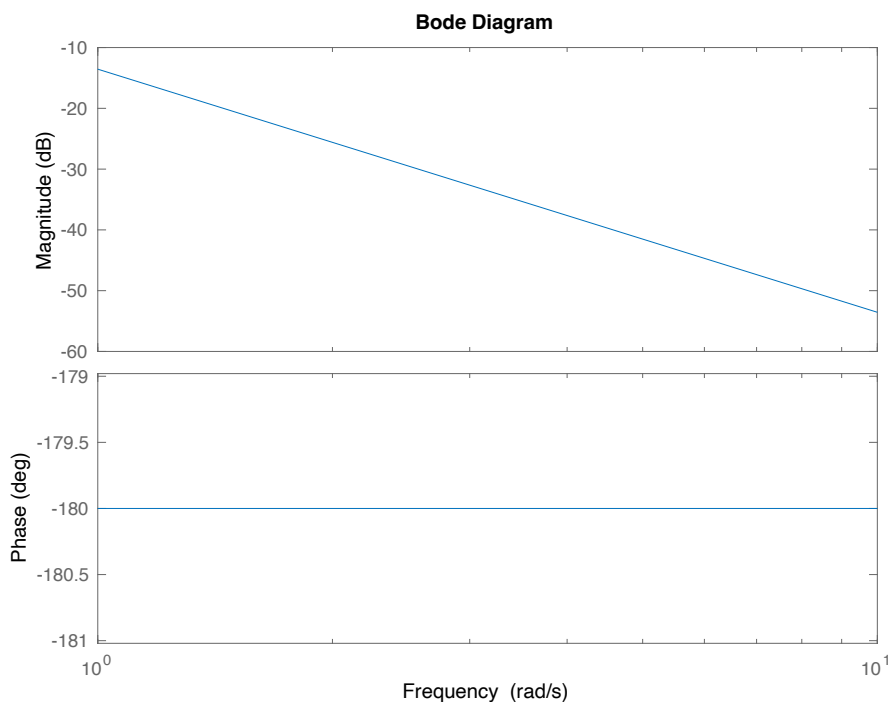
$$T_s = \frac{4}{\zeta\omega_n} \leq 3 \Rightarrow \omega_n \geq 1.9$$

تصویر ۲-۱: نمودار مکان هندسی

۲-۲- نمودار بود

با استفاده از دستور bode(P) نمودار را رسم می کنیم:

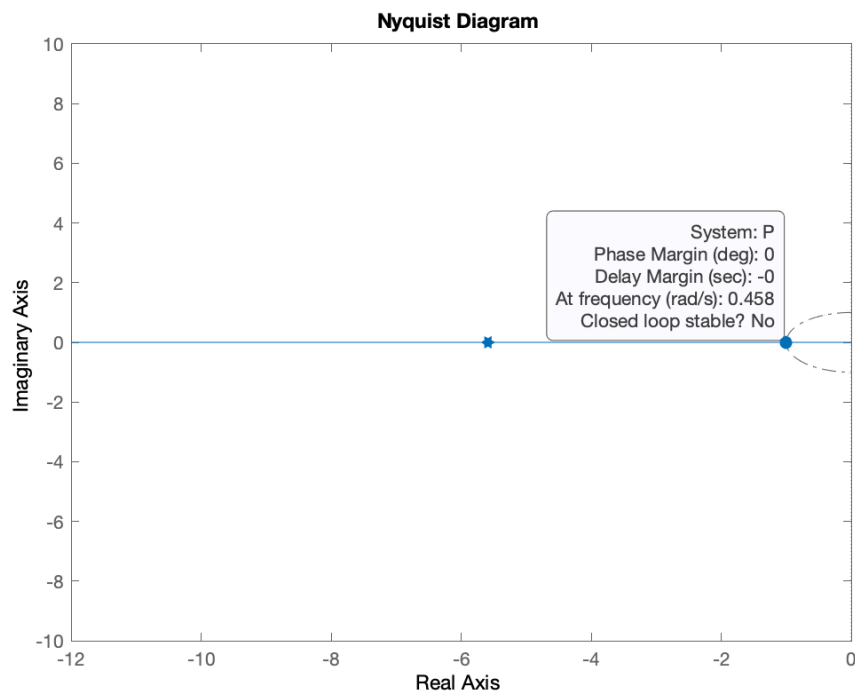

تصویر ۲-۲: نمودار بود

با توجه به نمودار فاز، مشاهده می کنیم که فاز سیستم همیشه برابر 180- درجه است و این یعنی pahse margin برابر صفر است. نتیجه می گیریم که سیستم ناپایدار است.

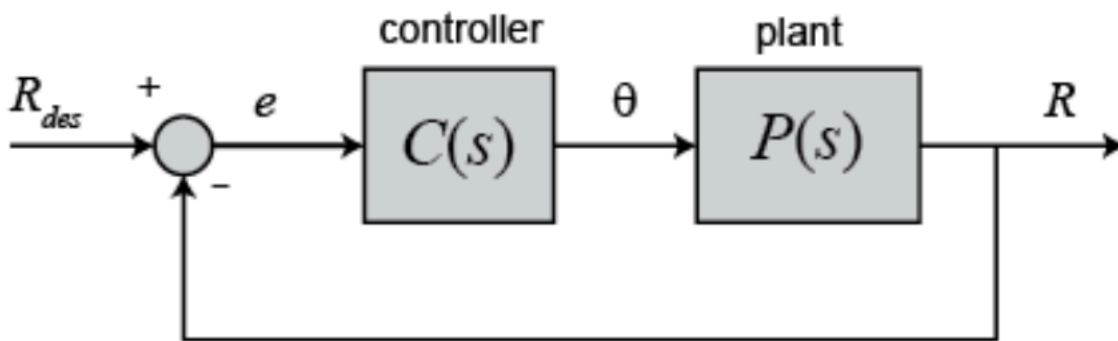
۲-۳- نمودار نایکویست

با استفاده از دستور nyquist(P) نمودار را رسم می کنیم (تصویر ۲-۳). مجدد مشاهده می شود در فرکانس 0.458 که نمودار نایکویست دایره واحد را قطع می کند، phase margin برابر صفر بوده و بنابراین ناپایداری سیستم نتیجه گرفته می شود.

تصویر ۳-۲: نمودار نایکوئیست

۳- طراحی کنترل کننده

تصویر ۳-۱: شمای کلی یک سیستم دارای کنترل کننده با فیدبک واحد منفی

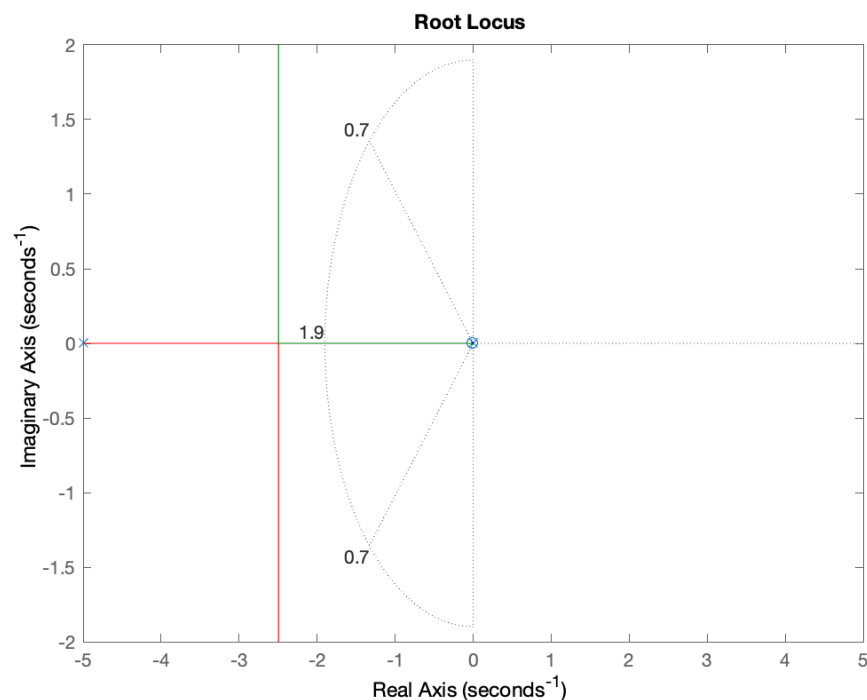
۳-۱- طراحی کنترل کننده با استفاده از مکان هندسی ریشه

با توجه به آنچه در قسمت ۲-۱ گفته شد، باید سعی کنیم تا نمودار مکان هندسی را به سمت چپ بیاوریم تا درون محدوده مشخص شده در تصویر ۲-۱ قرار بگیرد. بنابراین، سعی می‌کنیم که یک lead compensator را به سیستم اضافه کنیم. یک lead compensator فرمی به صورت زیر دارد:

$$C(s) = K_c \frac{s + z_0}{s + p_0}$$

که در عبارت بالا، اندازه z_0 کم‌تر از اندازه p_0 است. موقعیت صفر را به گونه‌ای قرار می‌دهیم که در نزدیکی مبدا باشد تا اثر یکی از قطب‌های تابع تبدیل حلقه باز را کم‌کند. قطب را نیز در سمت چپ مبدا قرار می‌دهیم تا باعث شود مکان هندسی تصویر ۱-۲ به سمت چپ کشیده شود. برای شروع، مقادیر $z_0 = 0.01$ و $K_c = 1$ و $p_0 = 5$ را در نظر می‌گیریم و با رسم نمودار مکان هندسی تابع حلقه باز جدید، تغییر به وجود آمده را بررسی می‌کنیم:

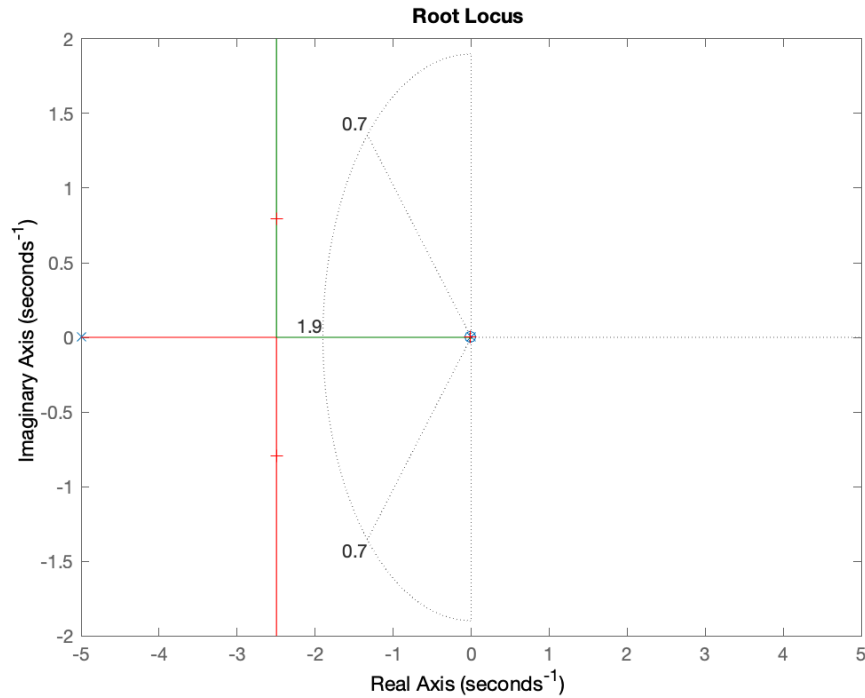
```
z_rlocus = -0.01;
p_rlocus = -5;
C_rlocus = zpk(z_rlocus, p_rlocus, 1);
figure(4)
G_rlocus = C_rlocus * P;
rlocus(G_rlocus)
sgrid(0.7, 1.9)
axis([-5 5 -2 2])
```


تصویر ۳-۲: نمودار مکان هندسی بعد از طراحی کنترلر

در ادامه، یکی از مقادیر ممکن برای بهره، که قطب‌های سیستم را در ناحیه مدنظر قرار می‌دهد انتخاب کرده و به ازای آن، پاسخ پله سیستم را پیدا می‌کنم. برای یافتن مقدار بهره از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

```
[k, poles] = rlocfind(G_rlocus)
```


تصویر ۳-۳: موقعیت انتخاب شده برای دو ریشه سیستم

مقدار بهره متناظر با این نقاط برابر با 32.88 است. اکنون که بهره سیستم را یافتیم، در تکمیل این روند نیاز است که تابع تبدیل حلقه بسته سیستم را نیز بیابیم. این کار را با دستور زیر و به ازای فیدبک منفی واحد انجام می‌دهیم:

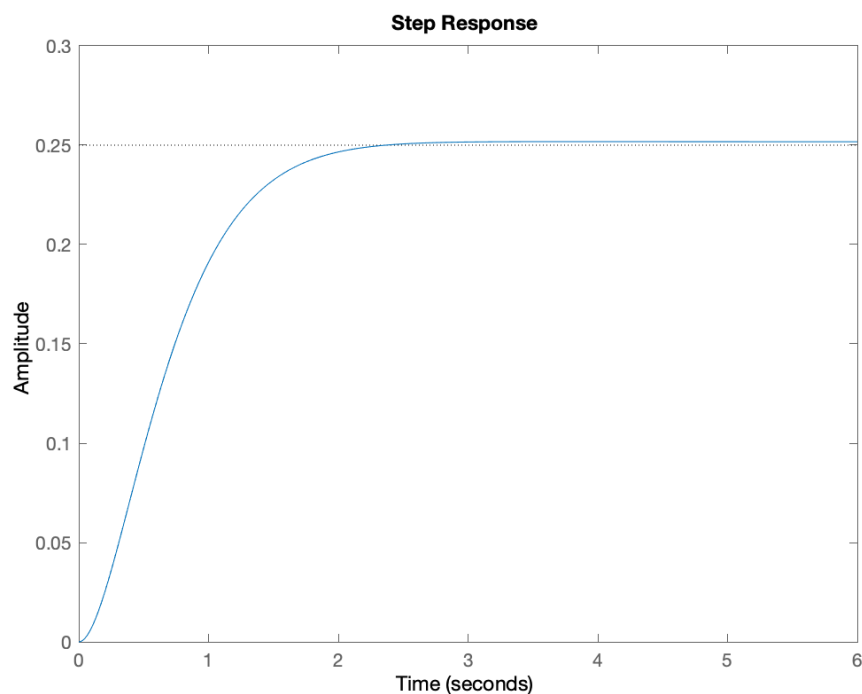
```
CL_rlocus = feedback(k*G_rlocus, 1);
```

محدوده رسم پاسخ پله را شش ثانیه در نظر می‌گیریم:

```
t = 0:0.01:6;
```

درنهایت با دستور زیر پاسخ سیستم را به ازای پله 0.25 رسم می‌کنیم:

```
step(0.25*CL_rlocus, t)
```


تصویر ۳-۴: پاسخ سیستم نهایی به ورودی پله 0.25m

۳-۲- طراحی کنترل کننده با استفاده از پاسخ فرکانسی

مطابق آنچه در قسمت ۲-۲ توضیح داده شد، phase margin برابر صفر است و نیاز داریم که آن را تا مقداری دلخواه افزایش دهیم. بنابراین، از یک pahse-lead compensator استفاده می کنیم که فرم چنین کنترلی در نوع مرتبه یک آن به صورت زیر است:

$$C(s) = K \frac{1 + Ts}{1 + aTs}$$

یک phase-lead compensator در بازه $\frac{1}{aT}$ و $\frac{1}{T}$ فاز مثبت به سیستم اضافه می کند. مقدار بیشینه فاز اضافه شده برابر 90 درجه است. طبق یک مقدار تجربی، برای رسیدن به overshoot مطلوب، مقدار کمینه phase margin لازم برابر با 100٪ است. بنابراین مقدار phase margin را بزرگ تر از 70 درجه در نظر می گیریم. (به عبارتی، حداقل phase margin برابر 70 درجه است.)

ابتدا لازم است که center frequency را پیدا کنیم. انجام این کار از روی نمودار فازی که یک خط با مقدار ثابت است، ممکن نیست، اما از رابطه ای که میان زمان نشست و فرکانس پهنای باند وجود دارد، به

$\omega_r \approx 1.92$ می‌رسیم.. در ادامه، center frequency را کمی قبل‌تر از این مقدار در نظر می‌گیریم؛ یعنی:
center frequency = 1.5

حال مقدار a را تعیین می‌کنیم که تعیین‌کننده فضای بین صفر و قطب برای ماکسیمم فاز اضافه شده است:

$$a = \frac{1 - \sin \phi}{1 + \sin \phi} = 0.0076$$

در رابطه بالا، ϕ بیانگر phase margin در نظر گرفته شده است که این مقدار را برابر 80 درجه در نظر می‌گیریم. در ادامه، مقادیر T و aT را می‌یابیم:

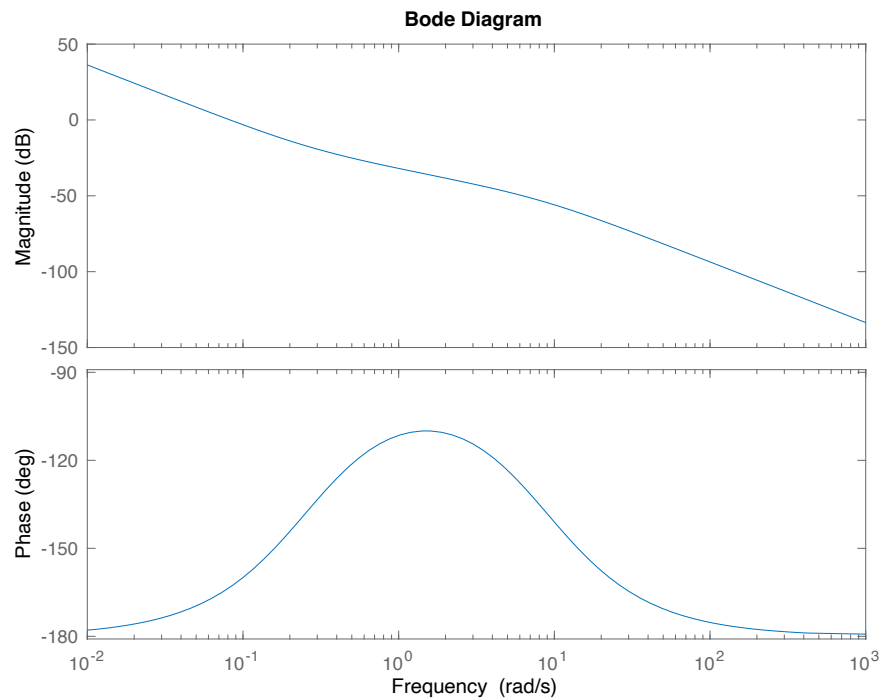
$$T = \frac{1}{\omega \sqrt{a}} = 3.78$$

$$aT = \frac{\sqrt{a}}{\omega} = 0.117$$

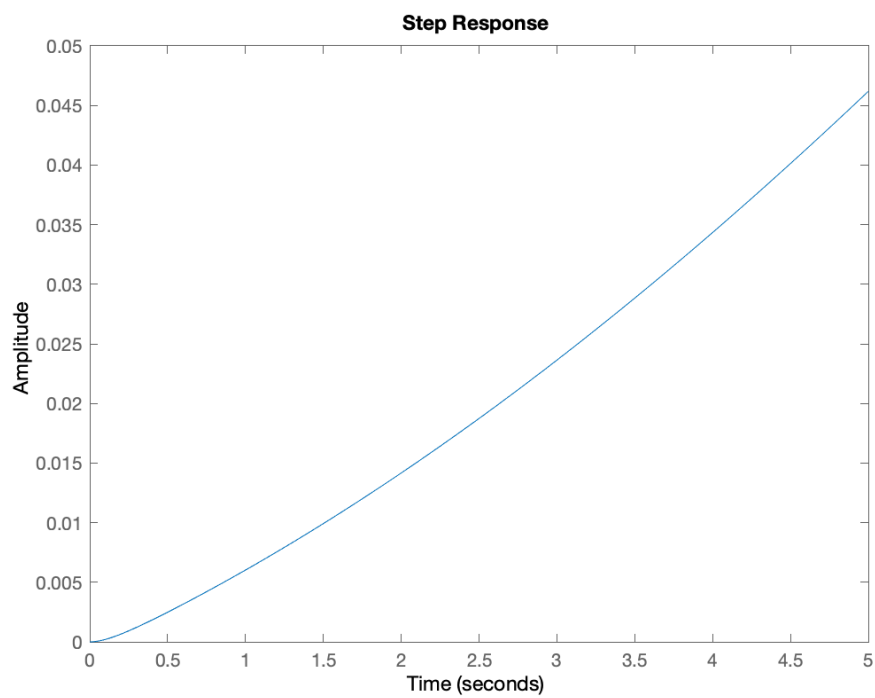
با در نظر گرفتن بهره یک برای کنترل‌کننده، دستورات زیر را می‌نویسیم:

```
phi = 80*pi/180;
a = 0.031;
w = 1.5;
T = 3.78;
k = 1; %gain of controller
z_f = -1/T;
p_f = -1/(a*T);
C_f = zpk(z_f, p_f, k);
G_f = C_f*P;
bode(G_f)
CL_f = feedback(k*G_f, 1);
step(0.25*CL_f, t)
```

نمودارهای خروجی در صفحه بعد قابل مشاهده هستند:

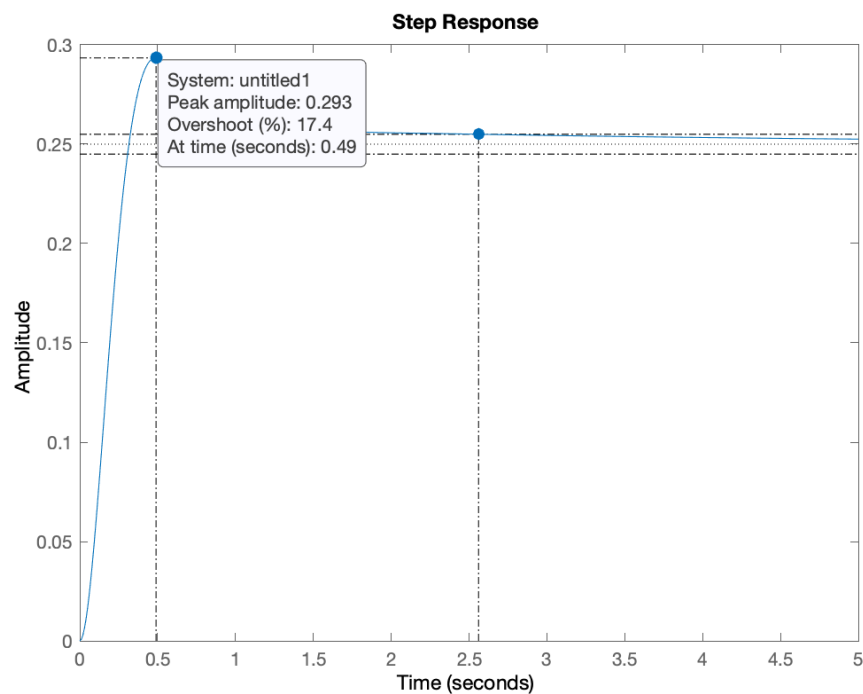

تصویر ۳-۵؛ نمودار بود سیستم بعد از اعمال کنترل کننده

تصویر ۳-۶؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته نهایی به پله 0.25m

مشاهده می شود که پاسخ سیستم ناپایدار است. از طرفی با افزایش بهره k مشاهده می شود که زمان نشست سیستم کاهش می یابد، اما اوورشوتی بسیار بیش تر از آنچه مدنظر است پیدا می کند. تصویر زیر به ازای $k=17$ رسم شده:

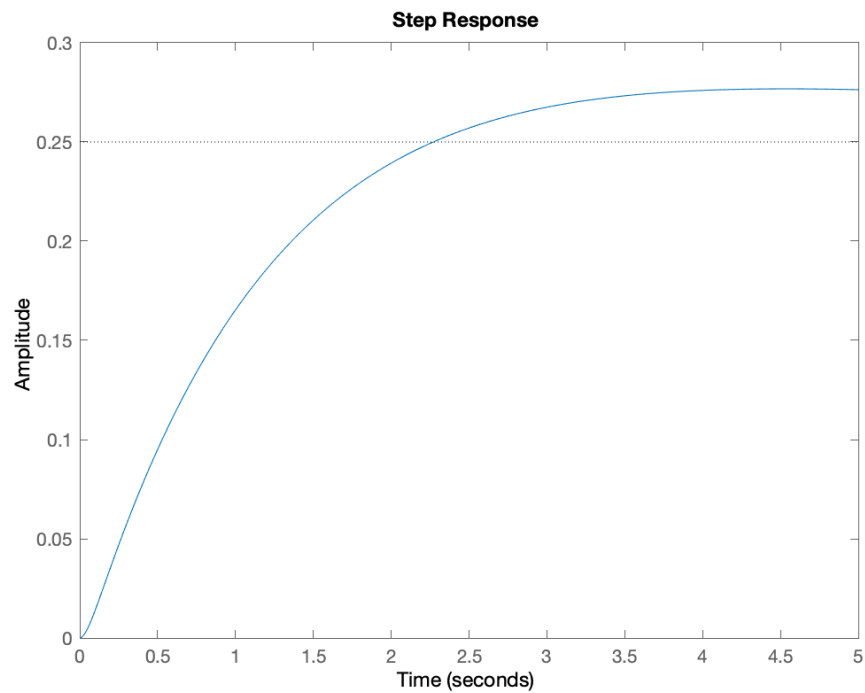

تصویر ۷-۳

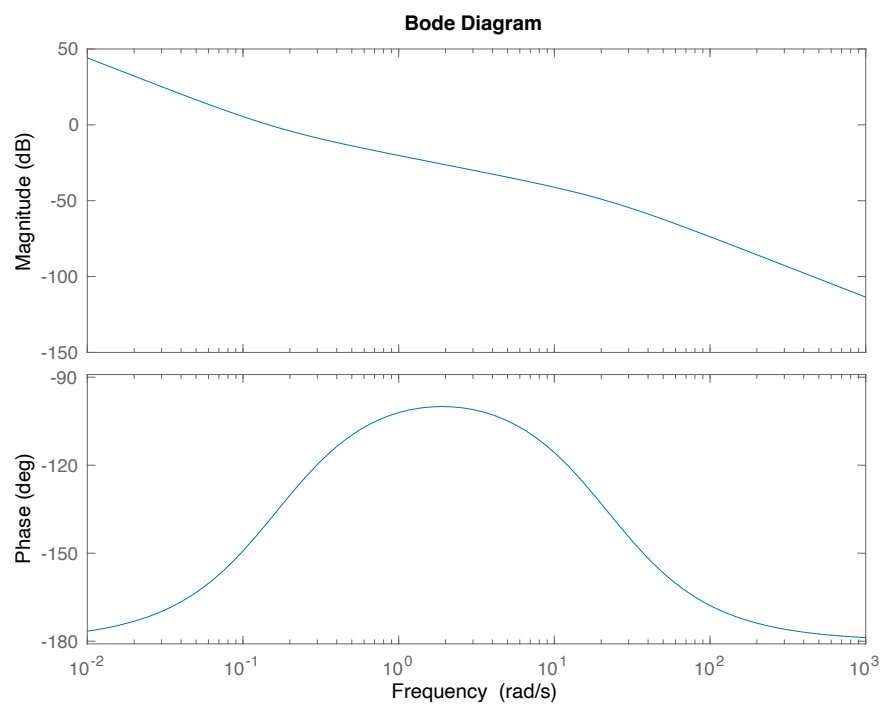
از آنجا که مقدار زاویه در حال حاضر 80 درجه است و بیش تر از 90 درجه نیز نمی تواند باشد، مقداری به اندازه کافی قابل اعتماد دارد. بنابراین تغییر را در ω لحاظ می کنیم و مقدار آن را بیش تر می کنیم. ($\omega = 1.9$) با توجه به روابط آورده شده، پارامترهای مختلف را دوباره حساب می کنیم:

$$T = 6.016 \quad aT = 0.0457$$

مقادیر جدید را در کد نیز اعمال می کنیم و دوباره نمودارها را رسم می کنیم. تصاویر در صفحه بعد قابل مشاهده هستند:

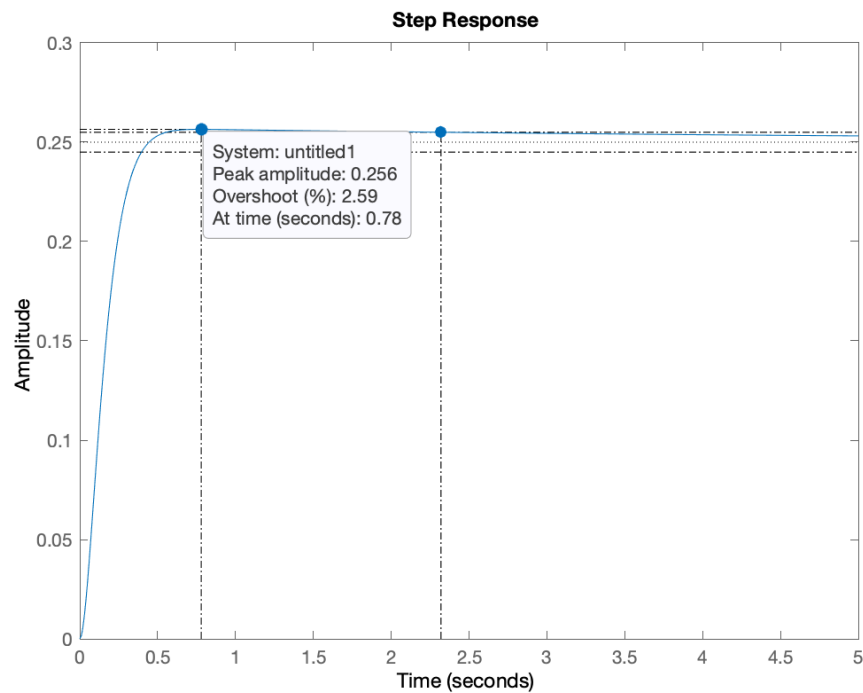

تصویر ۸-۳؛ نمودار بود سیستم بعد از اعمال کنترل کننده به ازای $\omega = 1.9$

تصویر ۹-۳؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته نهایی به پله 0.25m به ازای $\omega = 1.9$

مشاهده می‌شود که به ازای $k=10$ پاسخ سیستم، به مراتب بهتر شده است. بنابراین مجدداً بهره را افزایش می‌دهیم. پاسخ زیر به ازای $k=25$ رسم شده است:

تصویر ۱۰-۳؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته نهایی به پله 0.25m

مشاهده می‌شود که با این میزان بهره، هم مقدار اوورشوت مطلوبی داریم (۲.۵۹ ثانیه) و هم زمان نشست آن مطلوب است.

۳-۳- طراحی کنترل کننده PID

می‌دانیم که تابع تبدیل یک کنترل کننده PID به صورت زیر است:

$$C(s) = K_p + \frac{K_i}{s} + K_d s$$

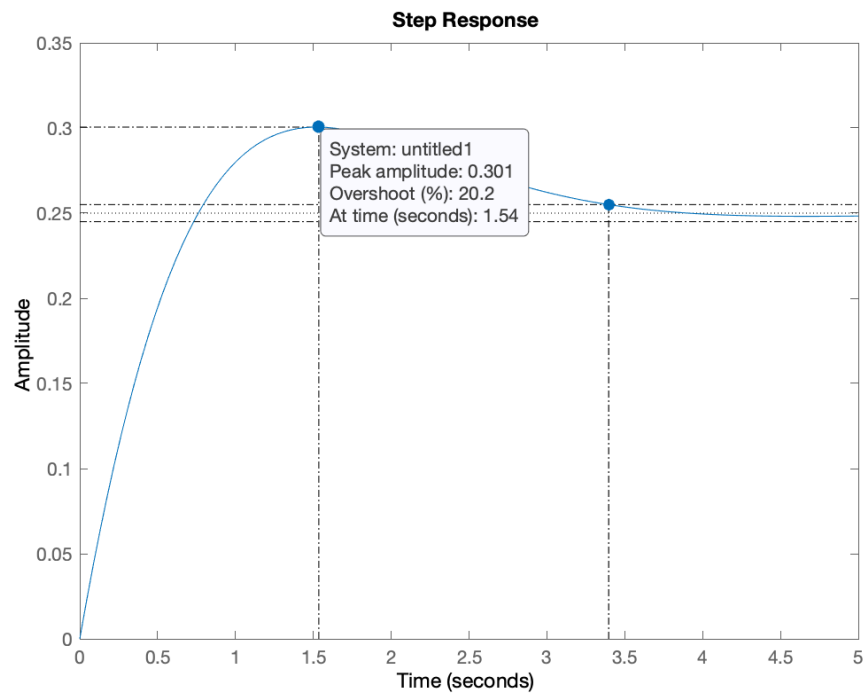
با مقادیر $K_p = 10$ ، $K_d = 10$ ادامه می‌دهیم و کد زیر را می‌نویسیم:

```

Kp = 10;
Kd = 10;
C_pid = pid(Kp, 0, Kd);
G_pid = C_pid * P;
CL_pid = feedback(G_pid, 1);
step(0.25*CL_pid)

```

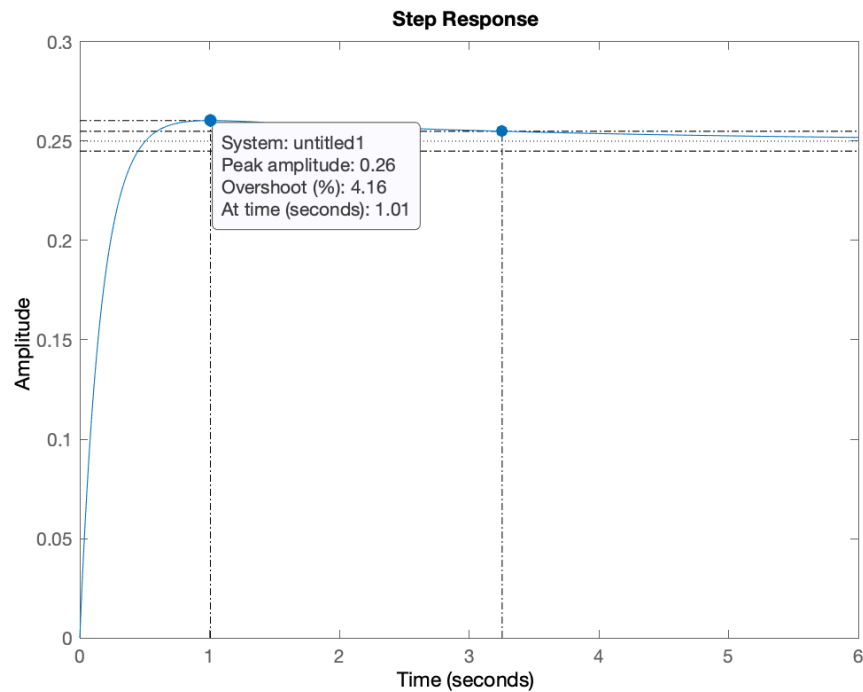
پاسخ سیستم به صورت در می آید:

تصویر ۱۱-۳؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته به پله 0.25m به ازای $K_p = 10$, $K_d = 10$

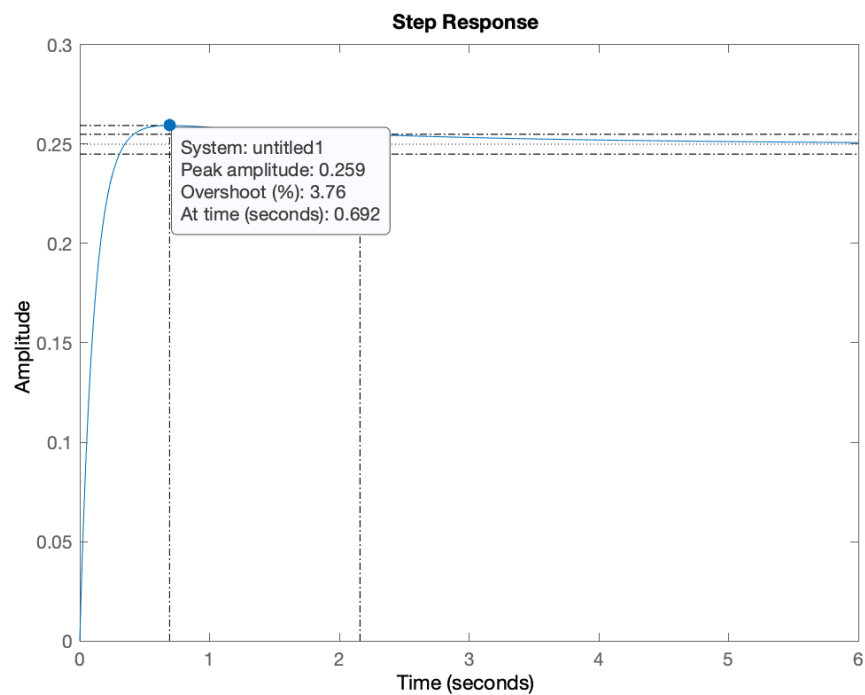
مشاهده می شود که مقادیر اوورشوت و زمان نشست با مقدار مطلوب فاصله دارند. بنابراین مقادیر پارامترهای کنترل کننده را تغییر می دهیم:

$K_p = 10$, $K_d = 20$

تصویر ۱۲-۳؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته به پله 0.25m به ازای $K_p = 10$, $K_d = 20$

می بینیم که با افزایش ضریب دیفرانسیلی، درصد فراجاهش خواسته طراحی را ارضا می کند، اما همچنان با آنچه در رابطه با زمان نشست مدنظر است فاصله داریم. برای اصلاح آن، این بار مقدار K_p را کمی افزایش می دهیم. از آنجا که افزایش K_p باعث افزایش فراجاهش نیز می شود، همزمان با افزایش آن، مقدار K_d را نیز برای تثبیت فراجاهش در محدوده مورد نظر، افزایش می دهیم. در نهایت به ازای مقادیر $K_p = 20$, $K_d = 45$ ، نمودار پاسخ پله سیستم را رسم می کنیم. این پاسخ که شرایط مطلوب طراحی را برآورده می کند در صفحه بعد قابل مشاهده است.

تصویر ۳-۱۳؛ نمودار پاسخ سیستم حلقه بسته به پله ۰.۲۵m به ازای $K_p = 20$, $K_d = 45$